

Karácsonyi ünnepek rendje templomunkban

Minden adventi hétköznap (péntek-szombat) ősi hagyomány szerint reggel 6 órakor rorate szentmise (dec. 23-ig).

December 24. szombat, Karácsony Vigiliája

Reggel 7

Du. 4 óra: Hittanosaink pásztorjátéka

December 25. vasárnap, Karácsony napja

Ünnepi Éjféli mise (éjfélkor!)

Reggel 8, de. 10, este 6

December 26. hétfő, Karácsony 2. napja

Reggel 8, de. 10, este 6

December 30. péntek, Szent Család ünnepe

Reggel 7

Este 6: ünnepi szentmise családjainkért

December 31. szombat, Szilveszter napja

Reggel 7

Este 6 óra: évvégi hálaadó szentmise

2006. január 1. Vasárnap, Újév

Reggel 8, de. 10, este 6

Minden adventi hétköznapon hajnali rorate szentmisét tartunk reggel 6 órakor. Az adventi készület igényes és szép megélése lehet diákoknak, dolgozóknak és nyugdíjasoknak egyaránt, ha adventi napjaikat szentmisével kezdetik, legalább a hét egy vagy néhány napján. A ministránsokat külön is hívjuk - ha

lehet, minden nap - ezekre a misékre. A templomot $\frac{3}{4}$ 6-kor nyitjuk.

Az év végéhez közeledve felhívjuk a figyelmet az egyházi hozzájárulás (közneven egyházi adó) befizetésére. Sajnos sokan elfeledkeznek egyházközségünk ily módon való támogatásáról, amely lelkiismeretbeli kötelesség. A Püspöki Kar meghatározása szerint ez a bruttó jövedelem 1 %-a.

Templomunkban Katolikus Kalendárium, 2006-os falinaptár és karácsonyi képeslapok kaphatók. Megvásárolhatóak az oldalhajóban.

A saját kertből kivágható fenyőfát, fenyőágot idén is elfogadunk templomunk díszítésére, de egyedül lucfenyőt. Ezüstfenyőt, erdei fenyőt stb. nem fogadunk el.

Egy külön felnőtt hittancsoportot hirdettünk meg októberben, ahová azokat a felnőtt testvéreket hívjuk, akik most ismerkednek a kereszténységgel, vagy akár nincsenek is megkeresztelve. Ez a felnőtt kezdő csoport az év páros heteinek hétfőin este $\frac{1}{2}$ 9-kor kezdődik, és két hetenként tartjuk a Cserkészházban, váltakozva az ifjú házasságcsoporthal. Aki ismer a környezetében ilyen felnőttet, kérjük, hogy hívja meg őt személyesen erre.

Október óta újra indult a felnőtt Bibliaóra, ami kéthetente, az év páratlan heteinek péntekjén van este 7 órától.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). Felelős kiadó: Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. Felelős szerkesztő: Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu. Internet: www.communio.hu/pestszentimrei

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
2. évfolyam 10. szám (17.) - 2005. december

ADVENT 2005 – Jöjj el, Urunk!

Néha mesés, hogy egy érdekes emberrel hoz össze a sors, aki elmeséli családja történetét, ősei nemzedékeit, mindazokat a szövényes utakat, amelyek végül hozzá vezettek. Ilyenkor érdekes hallani, hogy az egyes nemzedékek reményei-kudarcai hogyan fonódtak egymásba vagy hogyan oltották ki egymást. Van hogy egy - egykor nagynevű - család áldozatul esik a fiak felelőtlenségének, eróziójának, ahogy a domboldali erdő talaját is kimoshatja az idő vasfoga, ha a fák kitermelését - a fölélést - nem követi új csemeték telepítése. De az ellenkezőjére is bőven van példa. Amikor egymásra épülnek a nemzedékek áldozatai, erősödnek a remények.

Adventben - jobban, mint máskor - Isten választott népének történetére

fordul a figyelmünk, mert ez egyben a mi keresztény történetünk is. Isten hogyan keltette fel újra meg újra a megváltás utáni vágyat Izrael népében: "Benned nyer áldást a föld minden népe." (Ábrahám) A prófétákon keresztül hogyan kapcsolta egymásba a továbbörökített reményt. "Ne félj, mert megváltalak, neveden szólítalak: az enyém vagy." (Izajás) Az Isten sokféle arca mutatkozik meg ezekben a századokban: az aggódó szülő képe, az istentelenre rettegést hozó

Seregek Urának képe, a kedvesét mindig visszaváró jegyes arca. Ezek együtt vezetnek el bennünket a Messiáshoz, a Názáreti Jézushoz. Mindaz a remény, ami fölgülemlett, mindaz, ami hiábavalónak tűnt korábban, Benne vált gyümölcscsé a számunkra. Pál apostol azt írja: „Isten

fordul a figyelmünk, mert ez egyben a mi keresztény történetünk is. Isten hogyan keltette fel újra meg újra a megváltás utáni vágyat Izrael népében: "Benned nyer áldást a föld minden népe." (Ábrahám) A prófétákon keresztül hogyan kapcsolta egymásba a továbbörökített reményt. "Ne félj, mert megváltalak, neveden szólítalak: az enyém vagy." (Izajás) Az Isten sokféle arca mutatkozik meg ezekben a századokban: az aggódó szülő képe, az istentelenre rettegést hozó

minden ígérete Igen-né vált Jézusban."

Ezért mondjuk, hogy Advent ellen „halálos bűn” a reménytelenség, mert ezzel épp a dobogó szívét operálnánk ki belőle. Ha elvetem a reményt, befalazom magam egy olyan világba, amely talán nem is létezik, mert a létező világ állandóan vajúdik: Isten ígéreteitől terhes. Advent napjai nagyon alkalmasak arra, hogy eltemetett reményeimet fölszabadítsam, a meglévőket megtisztogassam, és így szabadabbá váljak a Kisdéd befogadására.

Kívánom Mindnyájatoknak, hogy a Remény és a Békesség napjaira találjatok az adventi és karácsonyi hetekben!

Márton atya

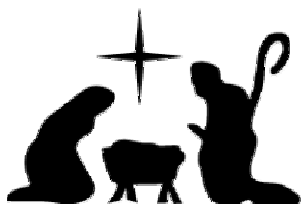
Vers

Nagy Gáspár:

Jegyzvén szalmaszállal

- ...mindig és mindig:
bűnökben édesült, iramult napok
habjaiban fuldokló emberek,
egy szalmaszállal, tudjátok-e?
talán a menthetlent mentitek.

- ...kívül és belül:
poklosan örvényült, háborult világ,
de a remény sohasem meghaló,
ha minden utolsó szalmaszál
ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ!

Egy katekumen lelki morzsái (3)

Ma reggel elkéstem a rorate miséről, mert elaludtam. Szerettem volna az egész misén Jézussal időzni, de a fél mise kimaradt. Az egész napom furcsa volt, egyedül, magányosnak éreztem magam, úgy éreztem, elhagytak, elfelejtettek az emberek.

Jézus szavai között kerestem vigasztalást (Bossis Gabriella: Ő meg én c. lelki napló): „Tudom, Uram, hogy itt vagy velem, hogy nem vagyok egyedül, de mégis olyan magányos vagyok. Miért?” Így ment ez egész nap, de Jézus megértette velem, nem vagyok egyedül, és senki sem hanyagol el...

Este kerületi ifi találkozót Soroksáron. A többiek úgy tudták, hogy nem megyek, de aztán, hogy mégis, megörültek, és néhányan ezt mondták: „Úgy örülök, hogy eljöttél!”

A téma ez volt: Megszületés = Megtérés.

Én az az ember vagyok, aki éppen a megtérés útján igyekszik haladni. Míg másoknak a keresztség a születésük után megadatott, addig nekem be kell pótolnom tizenkilenc évnyi lemaradást, de én ezt nem bánom. Örülök, hogy én magam döntöttem Jézus mellett, és hogy ezért nekem keményen fáradoznom kell...

A találkozón voltak előadások is, a többség a megtérést választotta témának. Egy történet a lelkem mélyére hatolt. Címe: Megtérés a börtönben. Egy embert gyilkosságért lecsuknak. Ítéletkor kap egy lehetőséget (beszélgethetett volna egy pappal), de ezt elutasítja. Éjjelente kízó álmok gyötrik a gyilkosság miatt, bűnei nem hagyják nyugodni, nem bírja tovább, és papot hivat. Az illető megtér, megkeresz-

ill. visszafelé többször megtett út nem veszélytelen, a legyengültség és a leopárdfókák egyaránt tizedelik a pingvineket. Amint az időjárás enyhébbre fordul, a megerősödött kis pingvinek is elindulnak a biztonságot adó óceán felé.

A film az összetartás, önfeláldozás, családszeretet allegóriája. A szülők szinte elképzelhetetlen szenvedéseket vállalnak kicsinyeikért: éheznek, fáznak, életüket kockáztatják. A párok összetartása rendkívül erős, az udvarlás és párválasztás megindító rituáléja után több hónapos távollétet követően térnek vissza egymáshoz ahelyett, hogy a hallal teli óceán biztonságát választanák.

A pingvinek vándorlása természetfilm. Nem a műfaj legjobbja, de vannak kiemelkedő erényei. A gyönyörű tájképek a vándorló pingvinekről, vagy a csodálatos közeli felvételek a legjobb dokumentumfilmeket idézik. A néhol túlságosan érzelmősre, sőt giccsesre sikeredett szöveg azonban a gyorsan feledhető kategóriába tartozik.

Annak ellenére, hogy a film nem próbál erkölcsi tanulságokat levonni, a bemutatás után nagy vihart kavart, elsősorban az Egyesült Államokban. A „másság” hívei felháborították, kirekesztőnek találták, hogy a pingvinek összetartó, családcentrikus lényekként jelennek meg. Ez a történet azonban már nem a filmről, hanem rólunk, emberekről szól.

Advent kezdetén sokunk számára szívmenlítő példa lehet a találkozás az önfeláldozás, családi összetartás, gyermekszeretet megnyilvánulásaiival. Előképezhető a szívünket a Gyermekek befogadására.

Bönöczk Péter

Hirdetések

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Minden reggel 7 órakor; este 6 órakor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Gyóntatás: A reggeli szentmise előtt és alatt. Vasárnap a szentmise alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra
Kedd és Péntek Du. 16-18 óra
Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni.

Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések

Hittan csoportok a 2005/2006-os tanévben:

CSOPORT	IDŐPONT
Óvodások	Hétfő ½ 5 óra
1-2. osztály	Kedd ½ 5 óra
3. osztály	Hétfő ½ 5 óra
4-5. osztály	Szerda 4 óra
5-6. osztály	Szerda ½ 6
7-8. osztály	Hétfő 6 óra
Középiskolások	Kedd 6 óra
Ifjúsági	Csütörtök ½
Ifjú házaspár hittan	Hétfő ½ 9
Kezdő felnőtt hittan	Hétfő ½ 9
Felnőtt Bibliaóra	Péntek 7 óra

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház”, amelynek bejárata a Cimer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van.

A hittan csoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.

Szeretettel várunk!

kiemelkedik, s Fiának heroizmusa szállja meg az anyát. Világ, intézmények, környezet, szokások, mind-mind elválnak, nem szabad hozzájuk tapadnunk, úgy, hogy lekössenek. Lelkünk nem szabad szenvednie tőlük! Óh te alvajáró idegen, te lélek, ébredj! Akkor ébredsz, ha meglátod magadat, páratlan, szinte idegenszerű voltodat, melynek a világ csak fészek, fészek arra, hogy mennyország fejlődjék ki minden lélekben!

3. Vetek egy tekintet magamra is. A szent Szűz nekem nyújtja gyermekét. Barlang, istálló, jászol, szalma, elhagyatottság, szegénység a kerete ez isteni adománynak. Mindenkinek lehet isteni édessége, még ha istállóban lakik is. Ne lakják ott, helyes! De mivel a világ fejlődését parancsszóra megcsinálni s kint és nélkülözést egy legyintéssel számúzni nem lehet, állítsuk bele minden állásba s életembe az Isten erkölcsi erőit. Mert mi nem gazdagságtól várjuk a jót, hanem jók akarunk lenni szegénységben s gazdagságban, betegségben s egészségben egyaránt. Bennünk van a jószág forrása, bennünk fakad a jó, az isteni akarat. Ez kell mindenek előtt!

Prohászka Ottokár püspök

Vélemény

*A pingvinek vándorlása
(Rendezte: Luc Jacquet)*

Egy francia forgatócsoport 13 hónapra leköltözött a Déli-sarkra és az antarktisi nyár végétől, februártól egy éven át kameráival nyomon követte a császárpingvinek életét. A biztonságos és éltető óceánt elhagyva a császárpingvinek ekkor kezdik meg hosszú útjukat a világ legzordabb kontinensének belseje felé. Végeláthatatlan sorokban kitaróan menetelnek az ősidők óta állandó párzási helyükre, ahol sor kerül a rituális elemekben bővelkedő párválasztásra. A „mészeshetek” és a tojásrakás után a legyengült tojók óvatosan átadják egyetlen tojásukat a hímeknek, majd visszaindulnak táplálkozni az óceánhoz. Az antarktisi tél legzordabb hónapjaiban a hímek a tojásokkal maradnak, testük melegével védelmezve azokat a mínusz 40 fokos hidegben. Az összetartás megható képei, amint a pingvin kolónia tagjai összebújva a sűrítő szélben testükkel védelmezik egymást és a tojásokat. Ez alatt a több hónap alatt a hímek semmit sem esznek, testsúlyuk jelentős részét elveszítik. Ennek ellenére a kikelő pingvin csibéknek még képesek felöklendezni és tátozó csőrükbe juttatni utolsó tartalék falataikat A végkimerülés határán lévő hímekhez és kicsikhez szinte az utolsó pillanatban érkeznek vissza a nőstények, akik gyomrukban friss eleséget hoznak a kis pingvineknek és átveszik gondozásukat a hímektől. A legyengült hímek minden erejüket összeszedve igyekeznek megtenni az óceánhoz vezető több száz mérföldet, majd felerősödve ismét visszaindulnak családjukhoz és felváltják a nőstényeket. Az óceánhoz

telkedik... Az ember menedéket keres lelkének, amelyet Jézus karjai közé omolva talál meg. Jézus megbocsát mindenkinek...

A születést és megtérést jelenítette meg a kételkedő fiú története, amit hittanos társaim adtak elő. A történet viccesre sikerült, jó volt, sokat nevettem rajta. Ez egy 100%-os kitalált történet, persze volt olyan része, ami a valóságban megtörtént. Annak ellenére, hogy kitalált volt, a szereplők nagyon azonosultak szerepeikkel...

Ehhez hasonló lelkületben telt addig a napom: kételkedve. De megerősítést kaptam Jézustól. Választ kaptam arra, hogy miért a kételkedés. Azért, mert a hitem még gyengécske. Meg kell tanulnom bízni Jézusban, engednem Neki, hogy vezessen. Mindig azt kérem Tőle: „Erősíts hitemben, segíts, hogy bízni tudjak Benned, taníts meg szeretni nagyon, nagyon! Szüless meg bennem is!” Jézus közel van hozzánk. A legközelebb: bennünk...

Az előadásokat szentmise követte, de nem akármilyen... Körbeültük az oltárt. Először az oltárral szemben ültem, de aztán azt mondták, hogy a szentségház elé, a lépcsőre is lehet ülni. Én arra vágytam, hogy Jézushoz közel lehessenek, és megkérdeztem a többieket: „Én is fölmehtek?” Azért kérdeztem meg, mert hogy én nem vagyok megkeresztelve, és hogy nem lenne-e baj abból, ha én is fölmennék. Egy lány válaszolt: „Persze, te is nyugodtan fölmehtesz.” Mintha nem is ő mondta volna, hanem Jézus: „Hozzám mindenki idejöhet.” Közel Jézushoz...!!! A prédikációt hallgattuk. Az egyik atya fölment a szentségházhoz, és onnan magyarázta az evangéliumot. Úgy éreztem magam, mint aki Jézus lábainál ül, és szájátva

hallgatja tanítását. Ilyen közel még nem voltam Hozzá, egy karnyújtásnyira Tőle, a lábainál. Igaz, hogy Ő nagyon közel van hozzánk, bennünk.

Várjuk hát Jézust, legyünk készen a találkozásra, és ne szomorodjunk el, ha nem úgy jön el, ahogy várjuk, sőt nem is úgy fog eljönni...! Ma megajándékozott közelségével, de nem úgy, ahogy arra én vágytam. Mindig megajándékoz szeretetével, más emberek személyében...

Marcsi

Halottunk

Amikor egészsége megengedte, hétköznapiokon is eljárt templomunkba szentmisékre. Később már csak vasárnapokon, aztán az is elmaradt, mert fekvőbeteg lett – sokat szenvedett, küzdött életében. Korán meghalt a férje, s így özvegyen nevelte, taníttatta három gyermekét. Családjának nemcsak az anyagiakat teremtette elő, nagy gondja volt lelkük építésére, vallásos nevelésére is. Ennek hasznát már itt, a földi életében is élvezte, nagy szeretettel vette körül családját. Ápolták, hordták korbáczba, mivel az utóbbi hónapokban a

csontvelő már nem termelt vért, infúzióval pótolták az elhasználtat. Egy-egy kórházi kezelés után napokig jól érezte magát, majd szenvedett a következő alkalomig, amíg megelégette az Úr, és 2005. nov. 17-én magához szólította **özv. Kékesi Andrásné**. Nemcsak temetésén, de az érte bemutatott gyászmisén is sokan megjelentek, és imádkoztunk lelke üdvéért.

Úgy gondolom, most már ismét naponta jön szentmisékre, imádkozik, énekel velünk (oszlopos tagja volt énekkarunknak). Betegségétől megszabadulva dicséri velünk együtt az Urat, és nemcsak szűkebb családjáért, hanem a pestszentimrei egyházközségünkért is könyörög. Isten hallgassa meg imáidat, Erzsike!

Egyházközségünk egyik tagja

Adventi hetek programjai

Minden évben készíthetünk magunknak adventi programot. Próbálhatjuk együtt, családi és baráti körben megbeszélve megvalósítani az egyes hetek fóladatát. Annyit ér az ünnepünk, amennyit

készülünk rá. Nem vásárlással, nem lázas tevékenységgel, hanem azzal, hogy ünneplőbe öltöztetjük a lelkünket, és ünneppé tesszük mások életét is. Négy hetünkben Advent négy nagy személyisége vezessen bennünket: Izajás, aki a legtöbbet jövendölt a Megváltóról; Keresztelő János, aki előkészítette az Úr útját; valamint Mária és József, akik közvetlenül is befogadták Őt.

1. hét: Izajás prófétával – önmagam újrakezdéséért

„Te elébe sietsz annak, aki az igazsághoz szabja tetteit.” (Iz 64,4)

Izajás és a többi próféták készítették elő a népet a Megváltó jövetelére. A formális vallásosság és a felszínes, hamis élet helyett a megtérésre, az őszinte igazság-keresésre tették a hangsúlyt.

Feladatom: Ezen a héten különösen törekszem a hiteles életre, apró tetteimmel se hazudok. Nyitott szívvel várom Istent, aki tudom, hogy elem siet. Fölkészülök egy komoly gyónásra (ha régen voltam, akkor lelkivezetőt keresek, és vele indulok az igazságkeresésben).

2. hét: Szent Józseffel – közösségünk megújulásáért

„.....” Szent Józsefnek egyetlen szavát sem jegyezte föl a Szentírás, ezért ez az előző, furcsa idézet. Csöndes és igaz ember volt, aki mindig azt tette, amit Isten kért tőle.

Feladatom: Ezen a héten ápolom a csöndességet, figyelek Isten indításaira, és az egészen egyszerű dolgokban, a kötelességeimben igyekszem örömmel tenni Isten akaratát. Szent József az Egyház pártfogója. Megvizsgálom, én

mit és hogyan teszek Egyházamért. Teszek valamit, vállalom valamit közösségemért?

3. hét: Keresztelő Jánossal – munkatársaimért, iskolatársaimért

„Köztetek áll, akinek még a sarusziját sem vagyok méltó megoldani.” (Jn 1,27)

Keresztelő János, a Megváltó közvetlen előfutára, az „asszonyok szülöttei közül a legnagyobb”, alázatos ember volt.

Feladatom: A héten különösen szeretettel fordulok a közvetlen környezetemben élők felé, szívesen vállalom apró szolgálatokat feléjük, örülök az ő örömeiknek.

4. hét: Szűz Máriával – családomért

„Íme, az Úr szolgálóleánya vagyok: történjék velem szavaid szerint!” (Lk 1,38)

Szűz Mária volt méltó befogadni az Igét, Istent.

Feladatom: Lassítok a futásomon, készülök az Ünnepre: Isten meg akar születni közöttünk, el akar jönni a családomba. Most különösen figyelek a családtagjaimra. Beszélgetek, játszok, imádkozok velük. Minden nap lesz olyan időm, amit - előre elhatározva - csak nekik ajándékozok.

Három visszpillantás a szent éjbe

1. Lelkemben visszazálok a múltba, s szemlélem ennek az én szülőföldemnek határát, mikor az első karácsonyest ereszkedett a világra. Ez a nagy Duna úgy folyt akkor, mint most. Garam völgyének mocsarai az alkony elhaló világosságát tükröztették. A márianosztrai csúcsos hegyek, a Pilis, a

Duna trachitszegélye részvétlenül merültek el a homályban. A Lázkereszt sziklája alatt zsongott a hullám, de keresztet még nem látott csúcsán. Vadludak gágogó csataélei vonultak el fölötté, a római legionárius megittatta lovát s nyugalomra készült. Túl a Dunán

kigyúltak a barbár táborok tüzei. Mily világ! S most a bazilika nagyharangja zúg, s elnémítja a Garam hidján robogó gyorsvonat zörgését. A lakóházakban kigyúlnak a karácsonyfák illatos gyertyái. Városok és faluk életébe bele van szöve annak az első karácsonynak áldása... Ezt mind a betlehemi gyermek tette. Elváltoztatta a világot. Mint vízben a cukor s tűzben a vas s napsugárban a jég megolvad, úgy olvad el kezei közt s szeme édes tekintetétől a kemény, a jeges, a vasas világ... Óh Uram, folytasd művedet..., bennem s körülöttem!

2. Nézem, szemlélem azt a másik világot, azt a darab mennyországot, melyet a szent Szűz hordozott az első karácsonyestén lelkében. Mély, szép, meleg, édes! Elmélyed az Isten gondolataiban, s végtelen szerelmét élvezi. Lelke a környezetből